

Grația minunată a lui Dumnezeu

Donna Spader Shire
(fosta Soră Madonna Tereza)

Dintre cei șaisprezece copii pe care i-au avut părinții mei, doi frați au devenit preoți, iar eu m-am făcut călugăriță. Încă din fragedă copilărie am fost învățați că Biserica Catolică era singura Biserică adevărată și că pentru a obține intrarea în cer și viața eternă trebuia să avem o comportare bună și să facem fapte bune în jurul nostru. Dorința cea mai mare a mamei mele era ca una dintre fiicele ei să devină călugăriță. Eu am fost aleasă pentru a împlini acest vis. Am frecventat o școală catolică, iar în 1960, după ce am terminat gimnaziul, am intrat la mănăstirea Surorilor Franciscane din Milwaukee, în statul Wisconsin.

Viața mănăstirească era deosebit de austeră. Primeam învățătură despre „sfinții“ Bisericii Romano-Catolice și despre doctrinele catolice, dar nicio dată nu era vorba de Biblie. De abia după ce am petrecut zece ani în această mănăstire am primit prima Biblie, dar nu de la Biserica Catolică, ci de la o grupare carismatică.

Mărturia fratelui meu

Fratele meu mai mic Îl cunoscuse pe Domnul prin mișcarea „Campus pentru Cristos“.* El abandonase pe urmă studiile la Politehnică și absolvise Institutul Biblic Moody.** El mă vizita frecvent și-mi vorbea despre credința pe care tocmai o descoperise. Dorind să mă convingă că salvarea este un dar gratuit, care se primește prin credință doar în Cristos, el îmi cita ver-

* Organizație creștină internațională fondată în 1951 de americanul Bill Bright în vederea răspîndirii evangheliei în lume, mai ales printre studenți – n.ed.

** Organizație creștină americană fondată de evanghelistul D.L. Moody în 1899, sub numele de *Chicago Evangelistic Society*. Acolo se pregătesc predicatori și se evanghelizează cu ajutorul radioului și al Editurii Moody – n.ed.

setul din Efeseni 2:8-9. El ne mai spunea că faptele noastre bune nu pot să ne salveze, fapt pe care Scriptura îl proclamă cu atîta claritate: „El [Dumnezeu] ne-a salvat, nu din cauza faptelor dreptitudinii pe care le-am fi făcut, ci după îndurarea Sa...” (Titus 3:5). Fără îndoială, fratele meu era sigur de salvarea lui eternă, și eu tare aș fi vrut să-i împărtășesc siguranța. Totuși, refuzam să cred că Biserica mea putuse să mă inducă în eroare într-o chestiune atît de fundamentală.

Mănăstirea și golul din inima mea

Am petrecut cinci ani încercînd să găsesc pacea și bucuria. Pentru aceasta, m-am avîntat spre yoga, meditația transcendențială, metoda Silva de control mental, vorbirea în limbi și profeție. Toate aceste experiențe îmi dădeau la început o aparență de satisfacție, dar apoi venea golul spiritual.

La capătul a cincisprezece ani de viață în mănăstire, tot nu-mi găsisem pacea cu Dumnezeu, după care aspiram din toată inima. Atunci am început să mă îndoiesc serios de vocația mea religioasă. Intrasem la mănăstire cu gîndul că acolo voi reuși să devin destul de „bună”, dar a trebuit să constat că în spatele zidurilor unei mănăstiri călugărițele nu păcătuiesc mai puțin decît femeile care trăiesc în lume.

O cale nouă

În 1975 am scris papei ca să-i cer să mă elibereze de jurăminte, lucru care mi s-a acordat. Am părăsit mănăstirea cu impresia că m-am trădat pe mine însămi și că mi-am trădat familia și Biserica. În loc să mă întorc la ai mei, m-am dus să locuiesc la o prietenă, în estul Statelor Unite. Și ea fusese cîndva călugăriță. Și una și alta am încercat să „recuperăm timpul pierdut” gus-tînd tot ce ne putea oferi lumea. Dar nu ne-a trebuit mult timp ca să înțelegem că ea nu ne oferea nimic care să merite.

Ascultarea rugăciunii

Într-o seară, întorcîndu-mă la apartament, mi-am găsit prietena într-o stare înspăimîntătoare. Ea băuse și fumase marijuana. Era furioasă la culme și părea că vrea să se sinucidă. Mi s-a făcut teamă, căci cu cît încercam s-o calmmez, cu atît devenea mai furioasă și mai violentă. Neștiind ce să fac, am apucat-o de mînă și am început să mă rog. Cred că era pentru prima dată în viață

că mă adresasam direct lui Dumnezeu, fără a încerca să trec pe la „Sfânta Fecioară“ sau pe la „sfinți“. Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea, și prietena mea s-a calmat imediat.

Grație minunată

În seara aceea am decis să căutăm adevărul cu privire la Dumnezeu. Am îngenuncheat, l-am cerut să ne ierte și să ne ajute. L-am rugat să pună în ordine existențele noastre haotice; căci, așa cum a zis Isaia, era limpede că toată dreptitudinea noastră era „ca o haină murdară“ (Isaia 64:5). Termeni ca „salvat“ [mîntuit] sau „născut din nou“ ne erau încă străini, dar din clipa aceea am început să gust în viața mea „pacea cu Dumnezeu care întrece orice pricepere“. Incontestabil, în mine s-a făcut o schimbare. Cuvîntul lui Dumnezeu devenea „o lumină pe cărarea mea“ (Psalm 119:105), pe cînd înainte nu-l înțelegeam. Anumite versete primeau un sens cu totul nou, precum: „În El [Iesus] avem răscumpărarea prin sîngele Său, iertarea păcatelor, potrivit bogăției grației Sale...“ (Efeseni 1:7). „Dar Dumnezeu Își dovedește iubirea față de noi prin faptul că, pe cînd eram încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi... Căci, dacă atunci cînd eram încă dușmani, am fost reconciliați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu cît mai mult acum, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața Sa“ (Romani 5:8,10).

De la convertirea mea la Cristos, Dumnezeu m-a binecuvîntat în multe feluri. Am putut urma o școală biblică în Anglia, unde am primit învățătură sănătoasă. Am putut de asemenea să fac o călătorie în Israel, și am avut astfel bucuria de a mă duce în țara în care a umblat cîndva Domnul meu. Această călătorie m-a ajutat să înțeleg mai bine Scriptura. Apoi, am găsit un post de consilieră pe teme de familie și m-am căsătorit. Dumnezeu mi-a dăruit nu numai un soț, ci și cinci copii și zece nepoți.

Indiferent cum este viața, ușoară sau dificilă, în fiecare zi pot spune împreună cu Isaia: „Mă voi bucura în Domnul, sufletul meu va fi plin de veselie în Dumnezeul meu; căci El m-a îmbrăcat cu veșmintele salvării, m-a acoperit cu mantaua izbăvirii, așa cum se împodobește mirele cu o diademă, așa cum se împodobește mireasa cu bijuteriile ei“ (Isaia 61:10).

Dragă cititorule, poate ai constatat și tu că nu poți obține salvarea prin religie. Dacă dorești să-L cunoști pe Iesus Cristos ca Salvator al tău, pune-ți încrederea în El și crede în moartea și învierea Lui. Murind pe cruce pentru noi, El a plătit în întregime datoria păcatului nostru. Primește prin

credință salvarea pe care o oferă gratuit, prin grație.

Noi știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat pricepere ca să-L cunoaștem pe Cel adevărat; și noi suntem în Cel adevărat prin Fiul Său Iesus Cristos. El este Dumnezeuul adevărat și viața eternă. Copilașilor, păziți-vă de idoli“.

1.Ioan 5:20-21

Crede-mă, viața eternă nu se găsește decît numai în Cristos. A te întoarce spre altcineva, a-i invoca pe alții în locul Său înseamnă a practica idolatria. Să ascultăm ce ne poruncește Dumnezeu în Scriptură: „Luați seama ca nimeni să nu vă ia ca pradă prin filozofie și printr-o înșelăciune deșartă, bazîndu-se pe tradiția oamenilor, pe principiile elementare ale lumii și nu pe Cristos. Căci în El locuiește corporal toată plenitudinea divinității. Voi aveți totul deplin în El, care este Capul oricărei dominații și autorități“ (Coloseni 2:8-10).

El te așteaptă, dorind să-ți pui toată încrederea în El, ca să-I poți cunoaște plenitudinea! Vino la El fără întârziere, și Îi vei fi veșnic recunoscător.